

med virkeligheden, og vi gider bare ikke længe acceptere, at det alene er den pædagogiske indsats. For det duer ikke.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Pia Kjærsgaard lagde i sit indledende oplæg op til et svar på spørgsmålet om, hvad er plan B? Og det spørgsmål var rettet til statsministeren. Så var hr. Jens Rohde så fornuftig at gå op og spørge fru Pia Kjærsgaard, hvad hun egentlig selv syntes.

Nu skal jeg ikke gentage noget med rundkredspædagogikken, men det er da helt oplagt, at det er de partier, der vil anbefale et nej ved en kommende folkeafstemning om en ny forfatningstraktat for EU, der selvfølgelig selv må gøre sig nogle tanker om, hvad konsekvenserne skal være, hvis der kommer et nej.

Jeg vil gerne tage den tråd op, som fru Pia Kjærsgaard ikke ville tage op, da hr. Jens Rohde spurgte hende: Hvad er Dansk Folkepartis eget svar? Hvad vil man svare de vælgere, som måske står og tvivler, og som gerne vil have et godt råd, som måske hælder mest til et nej, og som spørger: Hvad vil Dansk Folkeparti anbefale de vælgere, der stemmer nej? Hvad vil de anbefale, der sker med Danmark efter et nej ved en kommende folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, men altså sagen er jo, at vi for det første endnu ikke ved, hvor mange lande der skal have en folkeafstemning. Der er i hvert fald flere end Danmark. Det er allerede i dag en kendsgerning, og heldigvis for det, at det ikke er alle landes parlamenter, som blot synes, at det er politikerne, der skal beslutte.

Vores vurdering er, at der vil være flere lande end eventuelt Danmark, der vil stemme nej, og så er situationen jo åben. Hvis der er flere lande end Danmark, der stemmer nej, jamen så mener jeg, at det er et meget fornuftigt tiltag, hvis vi kan få en løsning, hvor vi måske er tilknyttet til EU på en eller anden måde, måske er udenfor på en eller anden måde, men stadig væk har en tilknytning.

Alt er afhængigt af, hvor mange andre lande der stemmer nej. Hvis Danmark alene stemmer nej, jamen så er der en ny situation, naturligvis. Det synes jeg er de forhold, som statsministeren naturligvis burde vurdere, inden han sender forfatningen til en folkeafstemning. Hvad er konse-

kvenserne? Det er landets statsministers ansvar og ikke nejpartiernes ansvar. Vi kan komme med tanker; vi kan komme med ideer; vi kan sige, hvordan vi synes det skal være, men det er en statsministers opgave at sige til den danske befolkning: Der ligger et alternativ, hvis man følger sit hjerte og stemmer nej til forfatningen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen den går jo ikke. Det er jo nejpartiernes ansvar at forklare de vælgere, der vil stemme nej, hvad der skal ske bagefter.

Jeg kan lige så godt sige til fru Pia Kjærsgaard med det samme: I morgen skal vi i timevis diskutere EU-forfatningstraktat og den danske forhandlingslinje til den regeringskonference, der skal foregå de næste par måneder. Og Dansk Folkeparti vil blive udspurgt og udfrittet og udfordret gang på gang på gang hele dagen i morgen om, hvad man vil anbefale vælgerne, hvis det bliver et nej. Så Dansk Folkeparti kan lige så godt gå hjem nu i aften og spekulere over, hvilke svar man vil give. For vi bliver ved med at spørge, indtil vi får et svar.

Til sidst vil jeg bare sige til fru Pia Kjærsgaard, at da fru Pia Kjærsgaard på Dansk Folkepartis landsmøde havde sagt, at det nærmest var som at blive meldt ud af EU, hvis det blev et nej næste gang, så roste statsministeren fru Pia Kjærsgaards klarhed. Jeg må sige, at den klarhed fuldstændig er pist forsvundet nu. Der er ingen klarhed tilbage; der er uld i mund, og jeg kan love for, at vi i morgen masser af gange vil spørge til Dansk Folkepartis stilling til det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det synes jeg da kun er godt. Den debat glæder vi os da umådeligt til. Men vi vil så til gengæld, og det kan jeg love fru Elisabeth Arnold og andre jupartier, udfordre og provokere for at få dem til at fortælle, hvad der står i den forfatning. For hvor ville det dog være evig skønt, hvis vi alene kunne få diskussionen til at gå på det her – alene kunne få diskussionen til at gå på det her.

Kl. 14.55

Det, det jo i virkeligheden drejer sig om, er, at jupartierne burde oplyse befolkningen om, hvad der står i den forfatning – hvad står der i den? – i stedet for at sige, at vi så ryger ud, som statsministeren siger, hvor jeg siger, at det er vores egen